

DE FOLKLORE LEEFT
IN MHEER WERD "PAOL GEHOUWE"

EEN LIMBURGS DORPSFEEST VROLIJK EN
ON SCHULDIG

Iech bin toch miër zine houtte paol
En hōb niemēs niks gedoon.
Boeveur komt dier dān allemoed
zoe um miech haen, dan sloon?
Boeveur kieke de bielemennekes zoekoed
En boeveur spije ze in hun han?
En boeveur weurd hunne kop, zoē roed,
En knarse ze ze op hun tan?

.. Op het kasteel had men hun
„zine geweig“. Dit was geen
paal, maar een raschte boom..

Boze mensen, die zelfs Onze Lieve Heer alle
eer misgunden, hadden de palen neergeplant.

En als de processie door het van God ge-
zegende land trok met witte bruidjes en schone
misdienstertjes met walmende wierookvaten en
tingelende bellen, dan vond de devote stoet oer-
al de weg versperd door palen.

En of dit niet erg genoeg ware, vond men bij deze
palen beïeven in gemene en Godslasterlijke taal.

Maar stoere en sterke mannen van Mheer namen
vlamscherpe bijlen en hieuwen met forse slagen
de palen neer en maakten de weg vrij, en uit
de huizen bracht men met verheugde gezichten

een frisse dronk naar de mannen die dit Gods
woel geballig werke verrichtten.

Zo was het in oude tijden.

Boze mensen zijn in Mheer uitgestorven,
maar de „biela mennekes“ trekken nog ieder jaar
uit om de „paal te houwe“ door de bewoners
geplant en in plaats van gemene brieven, binden
ze heilwensen op de paal genagelot.

Dinsdag werd er te Mheer ter gelegenheid
van de „Bronk“ weer „paal gehouwe“.

De „Sjötterij“ St. Sebastiaan rukte uit met
trommels en tamboer majoor in prachtige oude
uniformen.

De „generaal“ had het commando en de
„Biela mennekes“ in blauwe kiel en witte broek,
gewapend met gevaarlijke bijlen liepen voor,
uit spauwend naar palen.

Geen Limburgs feest zonder muziek en vro-
lijk klonken de marsen van de Harmonie „St. Cecilia“
welke voor de muzikale omlijsting zorgde.

Vijf en twintig palen waren geplant en alle vijf en
twintig moesten worden neer geslagen en bij alle
vijf en twintig lag de „koele dronk“ met een heil.
wans.

.. De angst voor de „Biela mennekes“
dreef haar naar boven, de voo-
welijke nieuwsgierig haid won
het echter ..

Het was feest in het dorp en
de dramignon springend danste
men van paal tot paal.

Wierig deden de „Biela mennekes“
hun plicht, en kapt en lesten
hun dorst en goedhartig ontfer-
mde de „Sjötterij“ zich overdat,
wat de „mennekes“ over lieten.

Maar Prompers had hen toch eene gezeig“.

Dat was geen paal: „ dit was een rasechte
boom.

Maar een „bielaman“ staat voor niets.

Hard en zuiver sloegen hun bijlen en klokkend verfriste het schuimende bier hun kelen en ook deze maal viel en triumferend klonk de fanfare der harmonie door het dorp.

Wat geeft het of na de twintigste maal de rollers niet meer zuiver klonken en de houding van „de Generaal“ niet meer zuiver militaire te noemen was?

Men amuseerde zich en al klonk de mars „Leve de vrijheid“ niet meer zoals de compositie ze geschreven zal hebben.

Het was feest in Mheer en men was vrolijk en het was er leuk en gezellig en bovenal volkomen onschuldig.